

Agro Nyt

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 13 nr. 7

juli 2001

SKYGGER OG VIRKELIGHED

Det kan være svært at fatte, at vores moderne civilisation i virkeligheden er et par tusinde år gammel. Smarte biler, højtflyvende jetfly, superhurtige computere og bippende mobiltelefoner får os til at tro, at det hele startede i forgårs. Eller i hvert fald højst én eller to generationer tilbage. Det passer bare ikke. Læs de gamle skrifter. I Athen, Jerusalem, Alexandria og andre oldgamle storbyer gik mennesker rundt som du og jeg. Med de samme tanker, følelser, glæder og sorger. Med de samme idéer og de samme problemer, stort set. Fremmedgørelse og virkelighedsflugt, for eksempel, var et udbredt problem længe inden fjernsynet blev opfundet. Læs bare Platon eller Augustinus.

I dialogen »Staten« lader Platon Sokrates fortælle den berømte historie om hulen. Menneskene sidder fastlænket med ryggen til hulens indgang. De sidder op ad en mur, bag hvilken der brænder et stort bål. Langs murens øverste kant bæres forskellige figurer frem og tilbage. Disse figurer kaster skygger på hulens bagvæg. Og disse skygger er det eneste, menneskene kan se.

Sokrates beder Glaukon, og læseren, forestille sig, hvad der ville ske, hvis ét af menneskene rev sig løs af lænkerne og vendte sit ansigt mod hulens indgang. Først ville han blive blændet af lyset. Men langsomt ville hans øjne blive tilvænnet, og han vil se bålet og dukkespillet. Hvis modet nu ikke svigtede ham, ville han kunne træde forbi bålet og vandre op mod hulens indgang. Atter bliver han blændet. Denne gang af det stærke dagslys. Men når øjnene var tilpassede, ville han se jorden, havet, himmelen, solen, månen og stjernerne.

Sokrates lader nu den modige vende tilbage til hulen. Først bliver han atter blændet. Denne gang af mørket. Han kan ikke se en hånd for sig. Han famler sig frem og falder over de andres ben. Han er blevet en særling. Han går ikke længere op i det, der fylder alle andres liv – skyggernes dans på væggen. De forstår ikke hans snak om dukkespil, sol og stjernehimmel. De vil bare have fred til at leve deres eget liv, sådan som de nu kender det. De skal aldeles ikke »omvendes«. De har ikke lyst til at »se lyset«. Hverken på Platons tid eller i dag.

Platon påpegede, at et samfund altid vil have to problemer. Først, at få unge mennesker til at kaste tidsåndens og skinbedragets lænker af sig. Dernæst, at få dem til at vende tilbage fra åndslivets og idéernes højere sfærer for at påtage sig et ansvar for det almene vel, for samfundet som helhed.

Unge, der lever op til Platons ideal, kan i øvrigt revolutionere samfundet langt mere radikalt end den omrejsende flok af hætteklædte, stenkastende huleboere, der optræder, hver gang magtens mænd holder topmøde.

BUSH UNDER PRES HJEMME ...

Det var ventet, at senator **James Jeffords'** afhopning fra **Det republikanske Parti** den **24. maj** ville medføre en betydelig politisk svækkelse af præsident **George W. Bush**, al den stund at partiskiftet også betød, at demokraterne overtog flertalsledelsen i det magtfulde amerikanske senat (se også *Agro-Nyt*, juni '01). Men de færreste havde dog forestillet sig, at det ville medføre en kuldsejling af stort set alle politiske initiativer, der var udgået fra **Det hvide Hus** siden indsættelsen af den nye præsident.

Stillet overfor truslen om, at senatet ville vedtage et lovforslag om landsdækkende loft over energipriserne, måtte Det hvide Hus lade **Den føderale Energikontrol Kommission, FERC**, indføre begrænsninger i elektricitetspriserne i den kriseramte delstat **Californien**. Præsident Bush havde ellers personligt forsikret guvernør **Davis** om, at fra nu af ville de frie markeds kræfter råde suverænt på energiområdet (til glæde for de store energiselskaber, der var hovedsponsorerne bag Bush' præsidentvalgkamp -red.). Derfor kunne guvernøren godt skyde en hvid pind efter ethvert krav om prisstop, forsikrede præsidenten. Det løfte holdt kun til den **18. juni**. Ikke alene blev der indført loft over elpriserne, men FERC tilkendegav også, at der er hold i guvernør **Davis'** krav om, at elektricitets selskaberne skal tilbagebetale nogle af de **9 mia. dollars** i overpris, de har opkrævet over de seneste **12 måneder**. Hvor meget forbrugere i Californien skal have tilbage, bliver afgjort i løbet af **juli måned**. Den **28. juni** indførte FERC også loft over elektricitetspriserne i **New York** for at forhindre, at elselskaberne udnytter sommerens tilbagevendende energimangel til at skrue priserne i vejret ligesom i Californien.

Modstanden imod præsident Bush' uigennemtænkte politik har bredt sig langt ind i Det republikanske Parti. Det kom til udtryk den **22. juni**, da **Repræsentanternes Hus** sænkede hovedelementerne i præsident Bush' stort anlagte energiplan ved at forbyde olie- og naturgasudvinding langs **Floridas** kyster, i naturbeskyttede områder og i de store amerikanske søer. Der er ellers republikansk flertal i Repræsentanternes Hus.

Oprøret fortsatte, da senatet den **29. juni** vedtog det såkaldte **McCain-Kennedy-Edwards-lovforslag**, der sikrer patienter ret til at sagsøge de særlige sygeforsikrings selskaber, HMO'er, for skader opstået som følge af selskabernes manglende dækning af behandlingsudgifter. Præsident Bush havde overfor pressen kaldt forslaget for »helt uacceptabelt«. Alligevel stemte en håndfuld republikanere for forslaget. Hvis Repræsentanternes Hus også vedtager forslaget, vil præsident Bush blive tvunget til at nedlægge veto imod en lov, der er umådelig populær i befolkningen.

Den stærkt sydstatsprægede konservative politik, som til stadighed strømmer ud fra Det hvide Hus, har skabt en voksende forståelse for nødvendigheden af en genoplivning af **Franklin D. Roosevelts** sociale og økonomiske politik, som den demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** længe har slået til lyd for. Ikke alene hos lokale og nationale demokratiske repræsentanter, men også hos et voksende antal republikanere. Det vil uden tvivl blive det varmeste politiske spørgsmål op til midtvejsvalgene til Repræsentanternes Hus næste år. Ikke mindst fordi præsident Bush planlægger at lægge de sidste rester af Roosevelts politik i graven gennem en liberalisering af hele socialsikringsom-

rådet. Den **2. maj** nedsatte præsidenten en kommission, der skal udarbejde forslag til en privatisering af den sociale pensionsfond. Idéen er, at de betydelige midler, der hvert år sættes til side til den fremtidige folkepension og bistandshjælp, ikke længere skal være bundet til ikke-spekulative statsobligationer, men skal kunne kastes ind, som den enkeltes private investering, på aktiemarkedet på **Wall Street**. Et forslag, der måske kunne have vundet et vist genhør dengang boblen på aktiemarkedet syntes at vokse evigt, men som under den tiltagende amerikanske økonomiske krise næppe vil finde støtte i den brede befolkning.

... OG UDE

Ifølge **George W. Bush'** egen rapport til de amerikanske medier var den nye præsidents første rejse til **Europa** den **12.-16. juni** en mægtig succes. De europæiske politiske leders høflige opmærksomhed under fremlæggelsen af den nye regerings politik, blev i præsidentens udlægning til »europæisk forståelse« for de amerikanske standpunkter. **Sveriges** statsminister **Göran Persson** udtrykte sig klarere, da han efter topmødet i **Göteborg** den **14. juni** sagde, at **USA** og Europa var »enige om at være uenige«. Selv om Perssons bemærkning i første omgang var møntet på klimaspørgsmålet, var den også dækkende for hovedparten af de emner, der blev diskuteret på topmøderne i **Bruxelles** og **Göteborg**.

Det succesfulde i Bush' europæiske rundtur bestod alene i den manglende katastrofe. Frygten for, at den uerfarne præsident skulle falde helt igennem, var så stor, at **Det hvide Hus** havde lagt turen udenom **Paris, Berlin** og **London**, der ellers ville være de naturlige stationer for en ny amerikansk præsidents første rundrejse i Europa. Nu gik møderne med de europæiske ledere trods alt uden de helt store tale- eller fodfejl fra præsidentens side, derfor den såkaldte succes. Hvad substansen angår, blev intet ændret. Den politiske kløft mellem Europa og USA har ikke været større siden 2. Verdenskrig.

Indtil europaturens afsluttende topmøde med **Ruslands** præsident **Vladimir Putin** i **Slovenien** den **16. juni**, havde et væsentligt træk i den nye amerikanske udenrigspolitik været en åbenlys ligegyldighed overfor russiske synspunkter og interesser. Det gjaldt alle væsentlige strategiske og udenrigspolitiske områder, dog tydeligst i spørgsmålene om USA's planlagte missilskjold og **NATO's** udvidelse mod **Øst**. Derfor var udfaldet af topmødet ventet med spænding. En begejstret præsident Bush sagde efterfølgende: »Jeg så manden i øjnene. Jeg fandt ham meget ligefrem og tillidsvækkende. Vi havde en vældig god samtale. Jeg fik muligheden for at få en fornemmelse af hans sjæl«. Den amerikanske præsident lovede i fremtiden at koordinere alle store politiske spørgsmål med sin russiske kollega. At der intet substantielt var ændret i forholdet mellem USA og Rusland, fremgik af et dybtgående interview, som præsident Putin helt udenfor sædvane gav til en udvalgt håndfuld amerikanske medier. Det blev også med al tydelighed bekræftet den **4. juli**, da Rusland skød **Storbritanniens** og USA's forslag til nye »smarte« sanktioner imod **Irak** i sæk, ved at true med veto i **FN's** sikkerhedsråd.

SHANGHAI SAMARBEJDSORGANISATION

Ruslands præsident **Vladimir Putin** kom langt bedre politisk påklædt til topmødet i **Ljubljana** den **16. juni** end

hans amerikanske modpart, **George W. Bush**. Som tidligere, mangeårig officer i den sovjetiske efterretningstjeneste, **KGB**, kender han verden og det store politiske spil, i modsætning til Bush, som først nu er ved at vende sig til den store verden udenfor **Texas**. Men endnu vigtigere var det, at præsident Putin kom direkte fra et topmøde i den nye eurasiske samarbejds- og sikkerhedsorganisation **Shanghai Samarbejdsorganisation, SCO**. Indtil den **15. juni** var den kendt som »**Shanghai Fem**«, et løst samarbejdsforum mellem fem eurasiske republikker med Rusland og **Kina** i spidsen. De mødtes første gang i Shanghai i **1996** for at diskutere fælles grænse- og sikkerhedsproblemer. Den **14.-15. juni** blev samarbejdet konsolideret på et stort anlagt topmøde i Shanghai. Deltagende stats- og regeringschefer var: **Jiang Zemin** fra **Kina**, **Vladimir Putin** fra **Rusland**, **Nursultan Nasarbajev** fra **Kasakhstan**, **Askar Akejev** fra **Kirgisistan**, **Emomali Rakhmonov** fra **Tadsjikistan** og det nye sjette medlem **Islam Karimov** fra **Usbekistan**. Der blev som sædvanligt diskuteret regionale sikkerhedsproblemer, men der blev også diskuteret mulighederne for tættere økonomiske relationer. Præsident Nazarbajev fra Kasakhstan foreslog opbygningen af en »**Ny Silkevej**« i SCO's regi.

Præsident Zemin og præsident Putin benyttede desuden lejligheden til at koordinere Kinas og Ruslands holdninger over for **USA's** planer om et missilforsvar, og diskutere

andre strategiske spørgsmål forud for Putins møde med præsident Bush. Putin medbragte højst usædvanligt et personligt brev fra Jiang Zemin til præsident Bush. Hvornår har en russisk præsident sidst været budbringer mellem USA og Kina? Og hvornår har Kina og Rusland sidst afstemt deres politik forud for et amerikansk-russisk topmøde?

En velinformeret strategisk analytiker i **Europa** sagde den **25. juni** til *Agro-Nyt's* samarbejdspartner *Executive Intelligence Review*, at USA's forsøg på at stille præsident Putin overfor et strategisk valg mellem tættere relationer til USA og **Vesten** eller tættere relationer til Kina, **Indien** og **Asien** på topmødet i Ljubljana, fuldstændig faldt til jorden. Putin var for godt forberedt og satte præsident Bush i defensiven ved at fremvise gamle dokumenter, der viste at **Sovjetunionen** faktisk var tæt på at søge om medlemskab af **NATO** i **1954**, kort efter **Stalins** død. Samme analytiker sagde også, at det politiske lederskab i USA stadig hænger fast i den gamle britiske geopolitiske tankegang (som blev udviklet af sir **Halford Mackinder** i begyndelsen af det **20. århundrede**), og derfor automatisk ser et samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien som en trussel. Han understregede dog også, at **LaRouches** mangeårige arbejde for opbygningen af et trans-eurasiske politisk og økonomisk samarbejde nu er ved at bære frugt, ikke kun i Rusland og Kina, men også så småt i USA.

LYNDON LAROCHE I MOSKVA

Øverst til højre: Lyndon LaRouche taler i den russiske statsduma den 29. juni foran 100 dumamedlemmer, økonomer og pressefolk.

Nederst til højre: LaRouche taler til 150 videnskabsfolk på det prestigefyldte Lebedev Institut under Videnskaberne Akademi den 28. juni.

Nederst til venstre: The Moscow Times' dækning af LaRouches og Sergej Glazjevs pressekonference den 28. juni.

Moscow Times .com Бизнес

Blue Chips РУССКИМ ЯЗЫКОМ
скачать

Скачайте "Financial press Release" бесплатно! Скачать > PDF

Friday, June 29, 2000, Page 1

LaRouche Predicts Russian Greatness

By Igor Semenovskii
Staff Writer

He predicted the 1971 collapse of the Bretton Woods agreement that fixed global monetary rates and gave birth to the International Monetary Fund. And he predicted the demise of the Soviet Union and the reunification of Germany 20 years later.

Now, Lyndon LaRouche, the ex-hair U.S. presidential candidate and author of dozens of political and economic tracts, is back in Moscow with a new prophecy — Russia is the only hope for global civilization.

The 70-year-old American, often called a political messiah for his incense-candled criticism of the U.S. political system, arrived in Moscow this week to share his vision "on fostering the Russian economy in a disintegrating global financial system," at an open hearing in the State Duma scheduled for Friday.

LaRouche is the guest of Sergei Glaziev, the architect of the Communist Party's economic manifesto for the 1999 parliamentary elections. With Glaziev at his side in the Central House of Consultants on Thursday, LaRouche expounded his thesis about the inevitable disintegration of the global economic system and the prominent role that Russia is destined to play in the coming decades.

"For the next 25 years, the potential for growth will be in Eurasia," LaRouche told a packed audience, which included journalists from publications ranging from the reputable *Izvestia* to the radical communist *Zvezda* newspaper.

"Russia is the only Eurasian nation that exists between the globally oriented European civilization and Eastern and Southeast Asia," LaRouche said. In such a system, he

AKUT FARE FOR KRIG

Israels premierminister **Ariel Sharon** fik ikke den ventede opbakning til sine planer om en direkte militær nedkæmpning af det palæstinensiske lederskab under sit besøg i **Washington** den **26. juni**. Den »gamle garde« af amerikanske mellemøsteksperter, med fhv. udenrigsminister **James Baker** og fhv. sikkerhedsrådgiver **Brent Scowcroft** i spidsen, havde gjort det klart for den nye **Bush-regering**, at Sharons planer om en eskalering af krisen udgjorde en ukontrollabel risiko for hele **Mellemøsten** og en direkte trussel imod **USA's** interesser i området. Bush-regeringen fik også at vide, at det hidtidige alt for tætte forhold til Sharon havde skadet **USA's** forhold, ikke bare til den arabiske verden, men også til mange lande i **Afrika, Asien, Latinamerika** og **Europa**.

Sharon fik heller ikke støtte til sin politik under sin lynvisit i **Frankrig** og **Tyskland** den **5. juli**, og den israelske regerings officielle erklæring om at ville fortsætte »målrettede likvideringer« af mistænkte palæstinensiske terrorister udløste skarp kritik fra **USA, Europa** og **FN's** generalsekretær **Kofi Annan**. Ariel Sharon måtte desuden aflyse sit planlagte besøg i **Bruxelles** af frygt for at blive stillet for en belgisk domstol under anklage for folkemord. En belgisk dommer er i færd med at undersøge Sharons rolle under de kristne militærs massakre på over **800** palæstinensere i flygtningelejrene **Sabra** og **Shatila** i det sydlige **Libanon** i **1982**.

Trods det voksende internationale pres på Sharon-regeringen er faren for krig stadig overhængende. I et interview med det tyske ugemagasin *Der Spiegel* den **7. juli** sagde **Syriens** præsident **Bashar al-Assad**, at han frygter, at Sharon »planlægger en omfattende krig, fordi han ikke kan få styr på krisen hjemme i Israel«. Og der er kredse i Israel, der ønsker at skubbe regeringen ud i en storkrig. I et interview i London-avisen *The Sunday Times* den **24. juni** påpegede palæstinenserne sikkerhedschef **Tawfiq Tirawi**, at **Rashid Al-Nadi**, der var chauffør for bombemanden **Said Hotari** under den frygtelige terrorbombning af diskoteket »**Dolphinarium**«, hvor **21** unge israelere blev dræbt, havde israelsk statsborgerskab, hvilket kun gives til unge palæstinensere, der på et eller andet tidspunkt har samarbejdet med den israelske sikkerhedstjeneste, **Shin Beth**. I et interview med *The New York Times* den **8. juli** understregede palæstinenserne leder, **Yassir Arafat**, at de to bombemænd, med henholdsvis jordansk og israelsk statsborgerskab, i hvert fald indirekte, havde tættere forbindelser til Israel end til det palæstinensiske lederskab, som intet kendte til de to unge.

Der er dog enkelte glimt af håb. Ifølge den britiske avis *The Guardian* den **4. juli** er der fortsatte kontakter mellem israelske rabbinere og palæstinensiske sheiker. Israels viceudenrigsminister, danskfødte **Michael Melchior**, sagde til avisen: »Nøjagtig som religion kan anvendes som et våben for dem, der ikke ønsker nogen løsning eller noget kompromis, så har religion muligheden for at vende tingene om og frembringe en løsning«.

forbeholdt avispostkontoret

LAROCHE I MOSKVA

Den **29. juni** var **Lyndon LaRouche** en af hovedtalerne i **Moskva** ved en stort anlagt høring om den internationale finanskrisen. Høringen blev afholdt i den russiske statsduma, og var arrangeret af formanden for dumaens økonomiske komité, **Sergej Glazjev**. De øvrige talere var professor **Dmitri Lvov** fra **Videnskabernes Akademi i Rusland**; **Helga Zepp-LaRouche**, **Schiller Instituttets** internationale præsident; **Jonathan Tennenbaum**, videnskabelig rådgiver for **Schiller Instituttet**; **Ivo Tarolli**, medlem af **Italiens senat** og viceformand i **Det Kristelige Demokratiske Centerparti**; **H.E. Datuk Yahya Baba**, **Malaysias** ambassadør i Moskva, og **Tatjana Korjagina**, professor i økonomi. Ud over dumaens komitémedlemmer deltog mere end **100** videnskabsfolk, økonomiske eksperter og medierepræsentanter.

Dagen inden stod **Sergej Glazjev** og **Lyndon LaRouche** til rådighed for pressen ved en to timer lang pressekonference i **Journalisternes Hus** i Moskva. Mere end **50** rapporter fra de russiske medier mødte op, herunder kamerahold fra **fem** forskellige tv-stationer. De mest prominente medier var *Izvestija* og *The Moscow Times*.

Både under høringen i dumaen og på pressekonferencen lagde **LaRouche** vægt på tre punkter: For det første, er det en halsløs gerning at forsøge at redde det globale finanssystem gennem forskellige inflationære tricks, som f.eks. de evindelige amerikanske rentesænkninger. Behovet for reetableringen af relativt faste valutakurser gennem en international aftale om et nyt **Bretton Woods**-system er yderst presserende. For det andet, ligger den største mulighed for at genskabe global økonomisk vækst i opbygningen af udviklingskorridorer hen over det eurasiske kontinent, hvor **Rusland**, der både er en europæisk og asiatisk magt, vil spille en naturlig central rolle. Og for det tredje, har der været en række væsentlige politiske udviklinger i det eurasiske område, der har fået planerne om en **Eurasisk Landbro** til at rykke betydeligt nærmere (se også *Agro-Nyt, juni '01*). Endelig er der med demokraternes overtagelse af magten i **Det amerikanske Senat** og det voksende oprør blandt republikanske politikere skabt et svagt håb i **USA**.

Om aftenen den **28. juni** holdt **LaRouche** en forelæsning om den store russisk-ukrainske videnskabsmand **Vladimir Vernadskij** på **Lebedev Instituttet** ved **Videnskabernes Akademi** i Moskva. Omkring **150** videnskabsfolk lyttede med og deltog i den efterfølgende diskussion.

OBS! NY LAROCHE-WEBCAST

Den **24. juli** kan man atter høre **LaRouche** LIVE over Internettet på www.larouchein2004.com. Klik ind på siden for nærmere klokkeslet.

AGRO-NYT udgives hver måned af **Schiller Instituttet**, Postboks 2613, 2100 København Ø, tlf: 35 43 00 33, Giro 564-8408, e-mail: si@schillerinstitut.dk Internet-adresse: <http://www.schillerinstitut.dk/> Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell, Thomas Vissing og Executive Intelligence Review News Service. Abonnement: 1 år - 2000 kr. 6 mdr. - 1000 kr. 3 mdr. - 600 kr. Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse ISSN: 0905-3786 Eget tryk